

Mizacında Kalemin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Nisan 2018

Ölü harfleri sahiplenebilir misin?
Üstelik gocunmadan,
Derlediğin cümleyi yok sayabilir misin?
Hoyrat veya düşkün imgelerde
Teyakkuza geçen düşlerini
Dişlerken şeytan
Nefsine sunduğun bunca yalan
Ve gıyabında hükmettiğin mazluma
Esaret yükleyip
Sakilce somurturken bir köşede.

Ehli keyif rotanda
Son bulan yakamoz seyrini hülyaların
Kaynayıp taşan yüreğinden
Efil efil tüten aşkın rahmetini
Ve mizacında kalemin
Derli toplu bir ölüm dileyip Tanrıdan
Uçuşa geçtiğin
Aşk dolu buluttan.

İstifli günahlarını sonlandır istersen:
Bir düşünüp bin söylediğin
Oysaki teyellisin hayata
Yamaların kadar büyük
Sevdanla
Yandığın şu çukurda;
Baş koyduğun düzeni
Sonlandırmak adına
Bulduğun üç beş bahane
Yine ölümü yüklenip
Öfkeyi mimleyip
Kaynakçan hazan ve ruhban
Kinayeden yana dertli
O kayıp günce.

Öyle ya;
Dertlisin mirim.
Densizliđimi görme sen yine de:
Sevip sevilleceđim bunca sebep
Hâlbuki eklerim ben
Sayısız zincir
Hem öykündüğümü
Hem öldüğümü götürmese de şüphe.

Andığım rahmeti sundum evrene:
Anılmadığım ne yalan ne hikâye
Yine derlediğim dünden günden
Sondan başa hangi harfe etsem ki sitem?

Yarım ağız gülebiliyorsan
Ama ağladığını yok saymadan;
Hele ki dönüyorsan ta başa
Bir de alayına sövenlerden
Etmediğin hicap
Gönül gözünde yanan o ışık.
Demek ki; erdin sen de nihayete:
Adı ne ölüm ne kibir
Varsa yoksa tecellisi yüreğin
Hem de nedamet yüklü hecelerden
Çekip usulca içine
Çemkiren gölgelere sirayet etmeden gün ve gece
Zamanı durdurabiliyorsan
Tek kalemde.

Aşkın hükümranlığında
Ne soyut ne de bozuk ritüel
Ne kayıp ne ayıp sakındığın
Üç beş cümle:
Ama isyanın ama yoksulu ömrün
Hep yürek.
Aksanı şiirin
Bir de yüklendiğin sihri muhteviyatın
Dağıttığın değil
Topladığın yürek bahçende.

Hadi, azat et kötüyü ve yalanı
Hadi, tut üç beş mazlumun elini
Varsın yok saysın seni evren
Ne fakirsin ne müptelası maddiyatın
Şevkine layık bunca rüyanın.

Sahiplendiğine hürmet
Aşka biat
Düne inat bunca günce,
Bunca şiir
Oysaki sen, kozasında yaşayan
Bir deli beşer
Yine hidayetin utku
Aşkın ufku
Olmasan da kimsenin umurunda
Yaşa ve sev dilediğince.

Erip ereceğın ne ise muğlâk
Dile ve saklı tut dualarını
Yeter ki kırılmasın kalbi yaratılanın:
En deli âşık
En kifayetsiz şair
En çılgın şarkı
Kayıp güftesinde
Bulduğun bunca hüznün
Hem de ne için yaşadığını unutup
Sadece düşmüşsen İlahi Aşkın peşine.